

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Ex co[n]stanter responderu[n]t ad interrogata in concilio ca. xx.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Sicutum apostolorum

gamus tibi. At ille intuebas in eos: sperans se aliquid accepturus ab eis. Ad quem petrus. Ar gentum et auxilium non est mihi. Non enim erat suum quod reservabat in usus pauperum quod reliquerat patrimonio sua pietatis ad pedes apostoli. Quod autem habeo hoc tibi dico. In nomine Iesu Christi nazareni surgerunt ambulabat in pace. Et apprehensio manu eius dextera eleuauit eum: et punus et solidate sunt bases eius et plantae. Et stetit et ambulabat et introiit cum illis in templum ambulantes et exiliis. Quod addidit est a Luca ut ostenderet illud impletum. Saliet sicut cervus dauidus. Et videt ois populus claudum ambulante et laudante deum. Et ipsi sunt stupore et extasi in eo quod perligerat illi: scientes quod a naturitate claudus fuerat. Et cum videret petrus et Iohannes currens ad eos ad porticuum quod appellatur salomonis. I. in ea parte in qua stabat salomon dum oraret. Et videns petrus propter admirantem super hoc miraculo locutus est ad eos.

Quibus nulli ascribebant: sed omnia deo.

Capitulum XVIII.

In Israelite quid ad mirandum: aut quid intuemini nos: quasi virtute nostra hoc fecerimus mirabilem. q.d. Non virtute nostra hoc fecimus: sed deus abraham deus Isaac deus Iacob deus patrio nro glorificauit filium suum Iesum: quem vos quidem tradidistis et negastis ante faciem ipsius indicante illo dimisisti: et vos potius iudicatis barba dimisitendis. Nomen eius: id est nominis eius invocatio: et fides habita de eo: dedit isti integrum sanitatem in conspectu omnium vestrum. Et nunc fratres scio: quod per ignorantiam fecistis sicut et principes vestri. Sed quod sic predictum erat ab omnibus prophetae: oportebat impleri. Denitem ergo et profite minit: ut cum venerint tempora refrigerij a facie domini secundum tempus incarnationis: quod reuera sunt tempora refrigerij: vel discretio universalis vestra dicitur et redemptio in isto: deleantur peccata vestra. Tunc enim plene delebuntur peccata: cum virtute resurrectionis mors destruet nouissima: et cum misericordia cuiusque predicatorum est vobis secundum Christum quem oportet celum suscipe: id est ad dexteram patris sedere vestrum in eius resurrectionis omnium nostrorum: quod locutus est dominus a seculo post omnes prophetas: vestrum ad communem omnium resurrectionem. Tunc enim reuera omnia complebuntur secundum prophetas predictas. Et ponit exempla de

bis que predixerunt de Christo: et promisit moysen. De iniuria saduceorum in apostolos.

Capitulum XIX.

Oquentibus autem aplis ad populum: sanguinem

sacerdotes et magistratus tepli: et indignati sunt oes communiter: quod ita magnificabat eum quem ipsi damnauerunt quasi reum. Et saduces specialiter dolentes: quod predicabat resurrectores quam ipsi negabantur: et intercederunt manus in eos: et posuerunt in carcere: quod iam despera erat: et non poterat eos iudicare. Multum autem qui audierant verba eorum crediderunt. Et fuerunt quod eadem dicta ad fidem conversi sunt quinq[ue] milia. Et hoc est quod lepe legitur: quod tria milia una die ad fidem versari sunt: quod ipsa die pentecostes factum est: alia die quinq[ue] milia.

Quod constanter responderunt ad interrogata in concilio.

Capitulum XX.

Littera die cogredi

a gati sunt principes sacerdotum: id est qui principatus habebant inter ecclesias: seniores sacerdotes qui nosatim exprimunt Annas principes sacerdotum qui oib[us] prominebat: et caiphas et alexander et Iohannes. Huius post annos erant excelleiores: et quotque erant secundum generem sacerdotalem: et seniores et pharisei tractationibus innotescerunt et scribere leges expositores: legesque alijs exponentes. Horum distinctiones frequenter habentur in euangelio. Et statuerunt eos in medio ecclesie interrogaverunt eos in quod virtute aut in quod no[n] feceritis h[abere]. Tunc petrus spuiscit plenus rindit: primo questione eorum temeraria esse o[n]des. Tuncque p[ro] benefacto iudicamus: id est ad iudicium trahimur: et tanquam relarguitur: q.d. Stulte nos arguitis. Potum servobis oib[us]: quod in nomine domini nostri Iesu Christi quezatis crucifixis: iste sanus astat coram vobis quem deus suscitavit a mortuis. Hic est enim lapis angularis a vobis edificantibus reprobus: id est a vobis crucifixus: qui postea suscitatatus a priori factus est in caput angulari. Infactus est principes duorum plororum: qui in ipso tantum in angulari lapide sunt vnitati: et non est in alio alio quo salus. Hoc est enim aliud nomine sub celo datum hominibus quod nomine Christi: in quod oportet nos salvares. Videntes autem petri et Iohannis constantiam attendentes quod illi essent idiote et illitterati: ammirabantur cognoscentes eos:

D 3

Historia libri

qz cum iesu viderat eos: z qz p̄sens erat cuz
eis quē sanauerat nō poterant cōtradicere.
Hora q̄aliā hic habem⁹ etymologīā huius
nois idiora q̄ ab isidoro. Nam fm̄ isidorū:
idiora d̄r q̄si dūnus ab aurib⁹ idī enim dūni
sio. ora auris interptat⁹: vt dica⁹: idiora q̄i dī
nus ab intellectu. s. fatu⁹. S̄ fm̄ etymolo
giam q̄ hic ponit: dīcīd idiora q̄si ab idioma
te. Dicī sunt ḡ idiores: q̄si contenti solo idio
mate lingue sue hebrei quā satis nouerāt: z
nihil alīnd. Jussrūt at eos foras extra cōci
lium secedere: z p̄ferebant adiunice dicētes.
Quid faciem⁹ hoīb⁹ istis. Manifestū ē mis
raculuz qđ fecerit: negare nō possum⁹: sed ne
ampli⁹ diuulges cōminemur eis ne vltra lo
quāt in noīe h̄ vlli hoīm. Et vocates eos
denūciauerūt eis ne oīo loquerent̄ vel do
cerent in noīe dñi iesu. Ad quos petr⁹ z iō
annes Ulos ipsi iudicat̄: an pot⁹ obedīdū
sit deo p̄cipient̄: an vobis phibentib⁹. q. d.
Erratis phibētes q̄ de⁹ p̄cepit: nec estis au
diēdi. Ubi ei supior⁹ p̄cipit z inferior⁹ p̄tradi
cit: nō est audiend⁹ inferior⁹. Nō possum⁹ q̄
vidimus z audiūm⁹ nō loqui. At illi cōmī
nantes dimiserūt eos: nō audentes man⁹ in
eos int̄cere p̄ter p̄līm. Dimissi aut̄ redierūt
ad suos in sion: z annūciauerūt q̄nta eis p̄n
cipes sacerdotuz z seniores dīcissent: z quo
eis respōderat. Qui cū audīsset vnamit
leuauerūt vocē dicētes. Dñe q̄ fecisti celū et
terrā mare z oīa q̄ in eis sunt: q̄ in spiritus an
cto p̄ os dauid p̄is nostri pueri tui dīxisti.
Quare tremuerūt gētes: z p̄li meditati sunt
inania. Astiterūt reges terre: z p̄ncipes que
nerūt i vnu aduersus dñm z aduersus chris
tū. e. Cōuenest cī in cīuitate ista aduersus
puez tuū ielūm quem mūlti herodes z p̄z
latus cum regib⁹ z p̄lo israel facere: que ma
mus tua z p̄siluz tuū decreuerūt fieri. Hūc
domine relpice in minas eoru⁹: et da seruis
tuis cū omni fiducia loqui verbū tuū. Hos
ta qz de h̄ verbo soler freq̄nter opponi: cōne
nerunt herodes z pilat⁹ facere q̄ man⁹ dei z
p̄silu⁹ decreuerūt fieri. Sz adh̄re duob⁹ ver
bis facere fieri: qz reuera ip̄i cōuenerūt ad ex
ercendā prauā actionez. D̄r decreuī fieri il
lam passionē: qz actio illo⁹ fuit praua pas
sio bona. Cū autē orassent motus est loc⁹ in
quo p̄gregati erāt: z itez missus est spūssan
ctus: z repleti spiritus sancto loq̄banf⁹būm
dei cum fiducia,

De mutua charitate inter apostolos,
Caplin. XXXI.

L multitudinis

c credētū erat cor vnu z aīa vna
Hec quisq; eoz que possidebat
alīqd suū esse dicebant: sed erāt illis omnia
cōmūnia: z gratia magna erat in omnib⁹ il
lis Neq; ei q̄i q̄ egens erat inter illos Quot
quot autē erant possessores domorum aut
agrorum vendebant: z ponebant precia an
te pedes apostolorum. Diuidebat autē sim
gulis prout cuiq; opus erat Tunc iofeph q̄
cognominat⁹ est barnabas ab apostolis: qđ
interpretat⁹ filius isolationis, leutes, cpi
us genere: cū haberet agnū vendidit illum:
z posuit p̄cīum ante pedes apostoloz. Und
e cum dīxisset leutes: ne videreb⁹ non habe
re p̄ppīum: quia leutes non habebant heredi
tatez in terra: additū est Cyprius generet
ostendere natus in dispersione z inter genti
les: z ideo licebat ei p̄pīum habere. Sz ēad
herendū p̄bo Bede iup hūc locū: z tenendū
hūc suisso socium paulū. nō illū q̄ cum mat
thia statut⁹ est: quādo cecidit sois sup mat
thiam: z quidā arbitrant̄ vt de Beda: mi⁹
intuentes. qz h̄ barnabas appellat⁹ fil⁹ p̄lo
latiōis, ille barsbas, i. fil⁹ q̄tis interpretat⁹.
Un̄ Lucas nois interpretationez sc̄iēter addi
dit: vt hui⁹ ad illū differentiā insinuaret.

De morte ananie z saphire, Ca. XXIII.

Ir autē quida

v nomine ananias cū saphira vco
re sua voluit eē in collegio iusto
rū vt haberet necessaria vīte sine labore: ita
lucratīve voluit sibi ad q̄rre p̄bendā. Et cī
vouisset totū p̄cīum agri vendīti ponean
te pedes apostoloz: non soluens votū: des
fraudauit de p̄cio agri conscientia vxore sua me
diam partē sibi referuans: reliqua ad pedes
apostoloz ponens. Qd̄ statim petrus p̄u
dens in sp̄itu ait. Anania: cur tentauit sa
thanaz cor tuū mentiri te sp̄uſſancō. Lur
fraudasti de p̄cio agri. Nō es mentis⁹ homi
nibus: sed deo qui scrutat̄ corda: z perdit o
mnes qui loquunt̄ mendacium. Audies h̄
ananias cecidit: z exp̄irauit. Ubi notanduz
qz lic̄ in enāgelio dñs dīcerit. Qui te p̄cul
serit in matillam dextera: p̄be ei z altā, tamē
in prīmitiuā ecclīa q̄i q̄ exercūt vīndictā.